

[Statsministeren.]

fornemste opgave at varetage administrationen af landets forhold? Det skulle jeg tro, og vi gør det altså af fattig evne, men med vor parlamentariske samvittighed i bedste orden.

Så taler man om os som „taburetkløbere“ og antyder, at vi er så glade for magten, at vi for enhver pris vil undgå et valg.

Når jeg tænker på, at de samme blade og de samme talere i 1945 fortalte vidt og bredt, at vi var nogle ynkelige fyre, der var bange for at tage et ansvar, bange for at trække i arbejdstøjet, bange for at gøre dagens gerning, dårlige tabere — og jeg ved ikke hvad man beskyldte os for dengang —, så må jeg indrømme, at det kniber for mig at tage kritikken alvorlig. Ja, jeg tror efter disse erfaringer på, at hvis ministeriet på et givet tidspunkt virkelig fandt sig foranlediget til at appellere til vælgerne, og en sådan situation kan jo komme til at foreligge, for vi forbeholder os naturligvis her samme ret, som vi gav den forrige mindretalsregering, ja, hvis en sådan situation skulle indtræde, så vil de samme blade sikkert skrive, at nu løber vi fra ansvaret!

Vi er imidlertid hverken taburetkløbere eller folk, der vil løbe fra noget ansvar. Vi ønsker ikke et valg, men frygter det ej heller. Vi føler det som vor pligt at gøre et alvorligt forsøg på at skabe så stor samling som mulig for i social ånd at videreføre det genopbygningsarbejde, der lige er påbegyndt, og som det i dag må være enhver dansk regerings pligt at fortsætte.

Jeg mener at have ret til at sige, at ministeriet i det år, der er gået, har vist ærlig samarbejdsvilje; sidste samlings resultater bekræfter det. Jeg takker de partier, der i forståelse af fælles ansvar har medvirket hertil.

Om den rigsdagssamling, vi nu har påbegyndt, vil forløbe på samme måde, skal jeg helt afholde mig fra at sige om. Det afhænger både af partierne og af ministeriet. Vi vil for vort vedkommende gå til vort arbejde både i følelsen af det ansvar, vi har som regering, og det ansvar, vi har overfor de vælgere, der står bag os.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Må jeg først overfor det høje ting udtale min beklagelse af, at jeg ikke var til stede helt fra begyndelsen af mødet i torsdags, da finanslovdebatten begyndte. Denne min beklagelse er næst til tingets høje formand navnlig rettet til den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, og til den første af venstres ordførere, det ærede

medlem hr. Knud Kristensen. Jeg havde påtaget mig en noget kompliceret flyverejse for at være her så hurtigt som muligt efter de forhandlinger og samtaler, jeg havde i London den foregående dag, da også den danske udstilling, som jeg sammen med undervisningsministeren er ærespræsident for, blev åbnet af kongen.

Jeg beklager især, at jeg således ikke var til stede, da det ærede medlem hr. Knud Kristensen tog ordet. Straks efter at jeg havde indfundet mig på rigsdagen, havde jeg den glæde at høre, at det ærede medlem havde savnet mig.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft omtalte, at de resolutioner, som vedtoges på Europa-kongressen i Haag i maj måned d. å. bl. a. om indkaldelse af en rådgivende forsamling til drøftelse af tanken om et forenet Europa, på dansk initiativ blev forelagt på det nordiske udenrigsministermøde i Stockholm, hvor man mente, at spørgsmålet burde drøftes i den interparlamentariske union. Det ærede medlem spurgte i denne forbindelse, hvilken stilling jeg indtog til dette spørgsmål, om regeringen har haft en anden opfattelse end den, der kom til udtryk på udenrigsministermødet, og har ladet sig holde tilbage, fordi man ikke kunne få de andre skandinaviske landes udenrigsministre med.

Jeg vil dertil sige, at regeringen ganske kan henholde sig til det communiqué, der udsendtes efter udenrigsministermødet. Det hedder heri, at udenrigsministrene var enige om ønskeligheden af at fremme samarbejdet mellem de europæiske lande på forskellige områder, og at man var af den opfattelse, at en europæisk gruppe indenfor den interparlamentariske union ville være et egnet forum til drøftelse af, hvorledes dette samarbejde kan føres videre. Jeg kan ikke give det ærede medlem ret i, at dette standpunkt skulle være ensbetydende med, at spørgsmålet ikke interesserer de skandinaviske landes regeringer.

Den danske regering interesserer sig i høj grad for det europæiske samarbejde og ser med sympati på bestræbelser, der tager sigte på at udvide det, eventuelt gennem tilvejebringelse af nye organer og nye former, som måtte være egnede dertil.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremhævede betydningen af forhandlingerne mellem de nordiske lande om handels- og toldpolitikken. Disse forhandlinger finder sted i et udvalg for nordisk økonomisk samarbejde, som blev nedsat efter udenrigsministermødet i København i august måned 1947. Ved et udenrigs- og handelsminister-